

Amendement 7.1.

Raadsvergadering 15 december 2015.

Agendapunt 7: Voorstel tot het vaststellen van het Armoedebeleid 2015.

Amendement van de fractie van de Progressieve Partij inzake verhogen inkomensgrenzen naar 130% van het sociaal minimum.

De fractie stelt het volgende voor:

de in het Armoedebeleid 2016 opgenomen inkomensgrenzen voor het minimabeleid (met uitzondering van de kwijtscheldingsregeling gemeentelijke belastingen) worden bepaald op 130% van het van toepassing zijnde sociaal minimum.

De fractie van de Progressieve Partij

J.C. Wikkerink

Toelichting.

In het Aaltense Armoedebeleid 2016 zijn de volgende inkomensgrenzen opgenomen:

-bijzondere bijstand	100% van het sociaal minimum
-bijzondere bijstand zorgkosten	100% van het sociaal minimum
-collectieve aanvullende zorgverzekering	110% van het sociaal minimum
-kwijtschelding gemeentelijke belastingen	100% van het sociaal minimum
-Participatiefonds	110% van het sociaal minimum
-Individuele inkomensvoet	110% van het sociaal minimum
-Regeling (bijna) pensioengerechtigden	110% van het sociaal minimum
-uitbreiding peuterspeelzaal, zwembad	100% van het sociaal minimum
-kindpakket educatie 12-18 jaar	110% van het sociaal minimum
-Gedeeltelijk eigen risico zorgkosten	120% van het sociaal minimum

Per 1-1-2015 is het niet meer toegestaan categoriale bijstand te verstrekken en dat –behalve voor de kwijtschelding gemeentelijke belastingen- ook geen verplichte landelijke normering geldt. Uit onderzoek is gebleken dat de armoedeval (het verschil tussen een inkomen uit uitkering met toeslagen en dergelijke en een inkomen uit loondienst of zelfstandigheid zonder of met verminderde toeslagen) een rem kan zijn op het beginsel “werken moet lonen”. De oorzaak van de armoedeval voor het grootste deel is gelegen in landelijk vastgestelde toeslagen (waaronder zorgtoeslag en huurtoeslag) en dus buiten de invloedssfeer van de gemeente ligt. Mensen met lage lonen en laag inkomen net boven het sociaal minimum zijn juist gebaat bij ondersteuningsmaatregelen uit het armoede- of minimabeleid. Een opwaartse aanpassing van de inkomensgrenzen zou daarvoor dienstig zijn. Een recent rapport van KWIZ geeft aan dat een grens van 130% de ergste effecten van de armoedeval zou wegnemen. Vandaar dat voorgesteld wordt om de inkomensgrens op 130% te bepalen.

Veel regelingen ter ondersteuning van mensen met een minimuminkomen kennen een inkomensgrens. Tot die grens is de regeling van toepassing. Heeft men een iets hoger inkomen kan soms een draagkrachtberekening nog uitkomst bieden. Beter is het een duidelijke grens te stellen waarvan mensen op voorhand kunnen uitgaan. In het rapport "Inkomenseffecten van landelijke en gemeentelijke minimaregelingen" wordt beschreven hoe de armoedeval werkt. Door (deels) verlies aan toeslagen is het niet "lonend" voor bepaalde groepen (vooral samenwonenden) om werk te aanvaarden. Dit noemt men de armoedeval. Het rapport geeft aan dat een inkomensgrens van 130% in de gemeentelijke regelingen zou helpen deze armoedeval te verzachten. Dat betekent dat ook mensen met een inkomen (uit loondienst of zelfstandigheid) net boven het sociaal minimum gebruik kunnen maken van de regelingen. Of mensen met alleen AOW en een klein pensioentje.

Het gaat dan om mensen met een netto-inkomen (uit uitkering of loondienst of zelfstandigheid) van :

	100%	110%	120%	130%
Alleenstaande	914,50	1005,95	1097,40	1188,85
Samenw./gehuwd	1306,40	1437,06	1567,70	1698,32
Alleenstaande pensioen	1025,79	1128,37	1230,95	1333,27
Samenw./gehuwd pensioen	1402,58	1542,84	1683,10	1823,35

Het rapport "Inkomenseffecten van landelijke en gemeentelijke minimaregelingen" is te vinden op:
<http://www.kwiz.nl/Info/Nieuws.html?cId=Nieuws&rId=14>